

Vypraveno
dne 18.12.15
příloha

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 18.12.2015
podpis: [podpis]
[státní znak]

MVCRP013F2E2

V Praze dne 16. 12. 2015
Č. j.: MV-88262-5/VS-2015

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0474 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala , nar. z Samara - Rusko, (dále též jen „žadatelka“), státní občanka Ruské federace, trvale bytem nám právně zastoupena ; , okátkou, se sídlem , rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 20. 4. 2015, č. j. VS-2438/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky, do níž zahrnula svého nezletilého syna , nar. , a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í:

I.

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 5 žadatelka podala žádost o udělení státního občanství České republiky, do níž zahrnula svého nezletilého syna , nar. . 1. Žadatelka má na území České republiky povolen trvalý pobyt ode dne 12. 10. 2007, syn ode dne 9. 11. 2011. Oba jsou státní občané Ruské federace. Je svobodná, souhlas otce nezletilého žadatele se změnou státního občanství byl doložen.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 15. 8. 2014 a 19. 11. 2014 bylo řízení o předmětné žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno a žadatelka byl vyzvána k předložení dokladů a potvrzení nezbytných k projednání jejich žádosti. V souladu s § 47 správního řádu

byla žadatelka zároveň informována o zahájení řízení a byla rovněž poučena o svých procesních právech ve smyslu ustanovení § 36 a § 38 správního řádu, dle nichž má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a má právo vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Požadované listinné podklady žadatelka doložila s tím, že požádala o prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ve smyslu § 11 odst. 4 tohoto zákona.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatelka splňuje podmínku uvedenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, tzn. že má na území České republiky povolen trvalý pobyt nejméně po dobu 5 let a po tuto dobu se zde trvale zdržuje. Tuto podmínku však nesplňuje její nezletilý syn, který má trvalý pobyt povolen na území České republiky ode dne 9. 11. 2011.

Žadatelka splňuje též podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. c) a d) zákona o státním občanství, neboť nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin a prokázala znalost českého jazyka pohovorem provedeným před Úřadem městské části Praha 5 v souladu s vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Nezletilý syn uvedené podmínky neprokazuje.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatelka nesplňuje podmínku podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť dle dokladů založených do spisu řádně neplnila své povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících pobyt a vstup cizinců na území České republiky, veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové zabezpečení a daně. O prominutí výše uvedené podmínky na úseku plnění povinností vyplývajících z pobytového režimu cizinců žadatelka požádala s odůvodněním, že doklady jí byly odcizeny spolu s jejími dalšími osobními věcmi. Vzhledem k výši škody, psychickému šoku a probíhajícímu vyšetřování informovala příslušné orgány až cca 20 dní od ztráty dokladu.

Na základě vyhodnocení všech shromážděných podkladů dospělo Ministerstvo vnitra k závěru, že žadatelce nesplnění podmínky podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nepromine. Z důvodu respektování zásady jednotného státního občanství nezletilých dětí a jejich rodičů pak Ministerstvo vnitra neaplikovalo liberační ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství vůči jejímu nezletilému synovi.

Z výše uvedených důvodů, jakož i se zřetelem k tomu, že na udělení státního občanství není právní nárok, Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 20. 4. 2015, č.j.: VS-2438/835-3/2-2014, žádosti jmenované o udělení státního občanství České republiky nevyhovělo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra, které žadatelka převzala dle dokladu o doručení dne 29. 4. 2015, podala prostřednictvím právní zástupkyně dne 12. 5. 2015 v zákonné lhůtě rozklad.

V podaném rozkladu žadatelka uvádí, že si je vědoma, že na udělení státního občanství není právní nárok a správní orgány rozhodující o udělení státního občanství mají větší míru volnosti v rámci správního uvážení, zda státní občanství udělit či nikoli, avšak toto správní uvážení není absolutní.

Dále žadatelka poukazuje na zásadu přiměřenosti, jež v konkrétním případě představuje vztah mezi mírou porušení právních předpisů a uplatněným nárokem, kterou je správní orgán povinen respektovat.

Dle mínění žadatelky bylo jediným důvodem nevyhovění její žádosti domnělé nesplnění podmínky podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství (v rozkladu je zřejmým písařským nedopatřením citováno písmeno c) tohoto ustanovení). V této souvislosti jednak namítá, že podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je vyžadováno, aby povinnosti vyplývající z konkrétních právních předpisů nebyly plněny v době rozhodování správních orgánů, jednak považuje důvody uvedené v napadeném rozhodnutí za malicherné.

Žadatelka též vyjadřuje výhradu k tomu, že nebyla správním orgánem poučena o tom, že nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, a spatřuje v tom nepředvídatelnost napadeného rozhodnutí. V tomto kontextu má žadatelka za to, že měla být správním orgánem upozorněna na nedostatky plateb na zdravotním pojištění a záloh na důchodové pojištění, aby měla možnost prokázat existenci okolností hodných zvláštního zřetele dle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství. K tomu uvádí, že si zcela přesně nepamatuje na okolnosti vzniku nedoplatků, ale pokud je jí známo, vznikly nedoplatky tak, že se v určitém období změnila výše předepsaných záloh, čemuž opomněla přizpůsobit výši poukazovaných plateb, přičemž dlužnou částku doplatila včetně sankcí. Skutečnost, že se v jejím případě jednalo o méně závažná porušení příslušných právních předpisů, dle jejího názoru odůvodňuje aplikaci ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství.

Pokud jde o prominutí podmínky délky trvalého pobytu dle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství České republiky jejímu nezletilému synovi, žadatelka namítá, že za situace, kdy objektivně vzhledem k svému věku tuto podmínku splnit nemohl, nebylo důvodu mu ji neprominout.

Závěrem žadatelka poukazuje na to, že v České republice žije legálně již téměř patnáct let a získala k České republice silný vztah, má zde rodinu, přátele a nedovede si představit, že by mohla žít jinde. Její syn se v České republice narodil a žije zde po celý jeho život.

S ohledem na výše uvedené žadatelka proto navrhuje, aby odvolací správní orgán napadené rozhodnutí změnil tak, že se žádosti vyhovuje a žadatelce a jejímu synovi se uděluje státní občanství České republiky, případně aby pro porušení procesních práv žadatelky rozhodnutí zrušil a věc vrátil nalézacímu správnímu orgánu k dalšímu řízení.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, důkazy a argumenty důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatelka splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství. Nezletilý syn žadatelky nesplňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) a d) tohoto zákona pak z důvodu věku neprokazuje. Pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení státního občanství České republiky dle § 7 písm. b) zákona o státním občanství ve smyslu § 74 části věty za středníkem zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), nevyžaduje.

Důvodem pro nevyhovění žádosti jmenované o udělení státního občanství České republiky byla skutečnost, že žadatelka nesplnila podmínku podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, a její nesplnění jí nebylo ve smyslu § 11 odst. 4 zákona prominuto. Vzhledem k této skutečnosti nebylo ani nezletilému synu žadatelky prominuto nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství ve spojitosti s § 11 odst. 1 písm. a) tohoto zákona.

Ministr vnitra předně neshledal opodstatněnou námitku žadatelky, týkající se údajné vady řízení, spočívající v tom, že měla být Ministerstvem vnitra z důvodu

předvídatelnosti rozhodnutí upozorněna na jeho právní názor spočívající v tom, že nedoplatky na zdravotním pojištění a záloh na důchodové pojištění znemožňují vyhovět její žádosti o udělení státního občanství České republiky. Žadatelka se domnívá, že ve spojitosti s § 11 odst. 4 zákona o státním občanství měla být Ministerstvem vnitra vyzvána k uvedení důvodů hodných zvláštního zřetele ohledně nedoplatků, a došlo tak k porušení § 3, § 4 odst. 2 a 4, a § 36 odst. 2 správního řádu. V této souvislosti byla žadatelka vyrozuměna o možnosti uplatnit svá procesní práva dle § 36 odst. 2 a 3 a § 38 správního řádu. Nelze než konstatovat, že správní orgán nemá povinnost seznamovat účastníka správního řízení se závěry, k nimž na základě hodnocení podkladů, s nimiž účastníka seznamuje, ve svém rozhodnutí teprve dospěje (srov. Správní řád, Komentář II. vydání, Vedral J., BOVA PPLYGON, Praha 2012, str. 403).

V souvislosti s argumentací uplatněnou žadatelkou v rozkladu, je dle názoru ministra vnitra třeba též odmítnout její interpretaci ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství České republiky, kdy se mylně domnívá, že pro posouzení splnění této zákonné podmínky je rozhodné neplnění povinnosti vyplývající z příslušných zákonů toliko v době rozhodování správního orgánu o podané žádosti. Z dikce citovaného ustanovení, byť v něm není doba, po níž musí žadatel povinnosti v citovaném ustanovení plnit, jednoznačně stanovena, však takovýto závěr nevyplyvá. V tomto kontextu lze též poukázat na závěr Nejvyššího správního soudu, dle něhož je z gramatického výkladu citovaného ustanovení nutno dovodit, že uvedené povinnosti žadatelka musí plnit od začátku doby, kdy jí takové povinnosti vznikly s tím, že při hodnocení splnění uvedené podmínky je třeba přihlídnout k charakteru a závažnosti porušení dotčených zvláštních právních předpisů (viz rozsudek ze dne 13. 3. 2008, čj: 5 As 51/2007-105). K otázce, jak daleko do minulosti se má zkoumat plnění povinností uvedených v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, se vyjádřil i Městský soud v Praze, který dospěl ve vazbě na dobu stanovenou v § 7 odst. 1 písm. c) tohoto zákona k názoru, že pokud by se při udělení státního občanství mělo přihlížet k porušování stanovených povinností před dobou delší než 5 let, muselo by se tak stát jedinečně v souhrnu s dalšími okolnostmi, ať už zákonem výslovně předvídanými nebo nikoli (viz rozsudky jmenovaného soudu ze dne 7.10. 2014, čj.:10 A 112/2012-28, či ze dne 3. 12. 2014, čj. 10 A 84/2011-31). Výklad ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství České republiky, zastávaný žadatelkou, omezující posuzování doby plnění povinností dle citovaného ustanovení pouze na dobu rozhodování správního orgánu o žádosti, je tak nesprávný a příčí se smyslu a účelu tohoto zákona.

Z hlediska věcného posuzování splnění podmínky v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství a se zřetelem k ustálené judikatuře lze dovodit, že se předpokládá určitá intenzita porušení právních povinností žadatele o udělení státního občanství České republiky s tím, že otázka závažnosti porušení právních předpisů

a vyhodnocení okolností jeho protiprávního jednání z hlediska zásady přiměřenosti v konkrétním případě je dle úsudku ministra vnitra věcí posouzení správního orgánu v rámci správního uvážení, a to i ve vazbě na ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství.

Ministr vnitra podotýká, že nelze zpochybňovat závěr orgánu prvního stupně o tom, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok a nesouhlasí s tvrzením žadatelky, že orgán prvního stupně rozhodoval svévolně. V posuzovaném případě ministr vnitra na základě vyhodnocení souvisejících skutečností, za nichž došlo k porušování povinností uložených příslušnými právními předpisy ze strany žadatelky, přihlédl k tomu, že došlo k vícero porušení povinností vyplývajících z právních předpisů uvedených z ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Žadatelka, byť se nejednalo o vysoké částky a nedoplatky včetně vyměřeného penále již uhradila, opakovaně neplnila v roce 2008, 2009 a 2011 povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění dle zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a dále neplnila povinnosti na úseku důchodového pojištění, kdy jí bylo dle zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, vyměřeno v roce 2010 penále z nedoplatku záloh důchodového pojištění za období září – prosinec 2009. Porušila též povinnost vyplývající z právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, když se v roce 2009 dopustila přestupku podle § 157 odst. písm. g) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, neboť příslušnému orgánu neoznámila ztrátu cestovního dokladu v zákonné lhůtě. Se zřetelem k tomu, že žadatelka se dopustila opakovaně vícero pochybení, a tudíž se nejednalo jen o pochybení ojedinělé, má ministr vnitra za to, že je třeba při posuzování podmínky § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství v dané věci přihlídnout ve smyslu výše uvedeného k porušování stanovených povinností před dobou delší než 5 let. Závěr, dle něhož žadatelka nesplnila podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, je dle názoru ministra vnitra opodstatněný.

Pokud jde o možné prominutí podmínky podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ve smyslu § 11 odst. 4 tohoto zákona z důvodů hodných zvláštního zřetele, žadatelka v rámci správního řízení, jak shora uvedeno, požádala o prominutí porušení povinností uložených zákonem o pobytu cizinců na území České republiky s odkazem na psychický šok, který při krádeži svých osobních věcí včetně dokladů utrpěla. Pokud jde o porušování povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění a důchodového pojištění, žadatelka v rozkladu toliko uvedla, že si vzhledem k časovému odstupu na přesné důvody svého jednání nepamatuje, a pouze se domnívá, že se v určitém období změnila výše předepsaných záloh

a žadatelka své platby této skutečnosti nepřizpůsobila. Lze tak konstatovat, že ve spojitosti s porušením povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění a důchodového pojištění žadatelka uvedla jen své domněnky, nikoliv důvody svého jednání, jež by bylo možno posoudit. V tomto kontextu považuje ministr vnitra za žádoucí poukázat na to, že judikatura při interpretaci neurčitého právního pojmu „důvody hodné zvláštního zřetele“ odkazuje na závažné případy, například nepříznivý zdravotní stav a vysoký věk. Dle názoru ministra vnitra nejsou důvody uváděné žadatelkou z hlediska aplikace § 11 odst. 4 zákona o státním občanství v dané věci natolik závažné, aby bylo možno žadatelce podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství prominout.

Dále ministr vnitra uvádí, že vzhledem k tomu, že žadatelka zahrnula do své žádosti svého nezletilého syna, musela být při podání společné žádosti o udělení státního občanství srozuměna s tím, že žádost jejího syna bude posuzována v úzké návaznosti na její vlastní důvody a rovněž, že výsledek posouzení její žádosti bude bezprostředně spjat s výsledkem posouzení žádosti jejího čtyřletého syna (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014. čj.: 4 As 142/2013-29). V posuzovaném případě má pak rozhodný význam obecně uznávaná zásada jednotného státního občanství rodičů a dětí, zakotvená v čl. 6 Evropské úmluvy o státním občanství, jejímž účelem je ochrana rodinných vazeb a zabezpečení jednotného státního občanství celé rodiny. Nesplnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství proto dle názoru ministra vnitra nelze nezletilému synu prominout.

S odkazem na výše uvedené proto ministr vnitra rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Milan Chovanec

